KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 519 endelig udg.

Bruxelles, den 11. december 1992

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF)

om ændring af Rådets forordning 1552/98

om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1.1 Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, i det følgende benævnt forordning, blev vedtaget den 29. maj 1989 og har været i kraft siden den 1. januar 1989.

Ifølge forordningens artikel 22 skal Kommissionen senest den 1. december 1992 forelægge en rapport om anvendelsen af forordningen, eventuelt med forslag til ændringer, der måtte være blevet nødvendige.

De vigtigste nye bestemmelser, der i 1989 blev indført med forordning 1552/89, vedrører:

- en nærmere definition af fastlæggelses-begrebet (artikel 2)

- indførelse af et særskilt regnskab for fastlagte fordringer, der ikke er indgået, og for hvilke der ikke er stillet sikkerhed (artikel 6, stk. 2)

- forbedring af den information, som medlemsstaterne skal give om problemer i forbindelse med inddrivelsen, navnlig en kortfattet beskrivelse af tilfælde af svig og uregelmæssigheder (artikel 6, stk. 3)

- Kommissionen får mulighed for selv at foretage kontrol på stedet (artikel 18, stk. 3)

- medlemsstaterne fritages for at overdrage afgiftsbeløb i tilfælde, hvor inddrivelse er umulig af grunde, der ikke kan tilskrives medlemsstaterne (artikel 17, stk. 2).

1.2. Erfaringerne fra de tre år, forordningen er blevet anvendt, Kommissionens konklusioner af sit eget kontrolarbejde, bemærkninger fremsat af kontrolorganerne, budgetmyndigheden og medlemsstaternes myndigheder, viser, at det er nødvendigt at foretage en række ændringer.

Ændringerne anfægter ikke ordningens grundprincipper, men skal få den til at fungere bedre, navnlig på følgende punkter:

- forordningens bestemmelser bør gøres klarere og mere præcise, så det bliver lettere for de nationale myndigheder at anvende dem korrekt og effektivt, således at opkrævningen af Fællesskabets egne indtægter bliver forbedret:

  det drejer sig her om forslag om ændring af artikel 2, 4, 6 §2 a), 2 b) og 2 c), 6 §3 a) og 6 §4 og 7 §2

- der bør ske en forenkling og lempelse af visse procedurer, navnlig i forbindelse med forpligtelsen til at aflægge rapport, for derved at rationalisere de nationale myndigheders arbejde:

  det drejer sig her om forslag til ændring af artikel 5, 7, 8, 9, 10 og 17 §3

- der bør indføres strengere bestemmelser om de nationale myndigheders forpligtelse til at give oplysning om inddrivelse af afgifter, og de nationale myndigheder bør pålægges et større ansvar i tilfælde af forsømmelighed, for derigennem at forbedre forvaltningen af inddrivelsesarbejdet og Kommissionens kontrol heraf:

  det drejer sig her om forslag til ændring af artikel 2, 6 §2 a), 6 §3 a), 6 §3 b), 6 §4, 10 §1, 11, 17 §2 og 17 §3.

II. DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER

2.1 Artikel 2 - Tidspunktet for fastlæggelsen af egne indtægter

Det princip, der har været gældende siden indførelsen af ordningen med egne indtægter, er at Fællesskabernes fordring på sådanne indtægter opstår samtidig med toldskylden, altså allerede inden inddrivelsen af det pågældende beløb.

Fastlæggelsen af fordringen skal foretages så hurtigt som muligt efter, at skylden er opstået, dvs. så snart skylden klart kan bestemmes. Det fremgår af den nuværende tekst til artikel 2.

Da Kommissionen imidlertid har accepteret, at forpligtelsen til at fastlægge egne indtægter indfries af medlemsstaterne i forbindelse med fortoldningsproceduren, bør der ske en koordination af de toldmæssige og finansielle bestemmelser.

På den baggrund er det nødvendigt at foretage to ændringer:

- Fra det øjeblik, hvor skylden er registreret gennem den administrative handling, der består i at bogføre beløbet, og der er givet debitor meddelelse herom, må den siges at være klart bestemt. I øvrigt er bogføringen og meddelelsen til debitor i de fleste tilfælde tidsmæssigt sammenfaldende.

  I alle tilfælde, hvor der i toldlovgivningen er tale om en sådan bogføring, vil Kommissionen, for at give forpligtelsen til at fastlægge EF's egne indtægter et konkret proceduremæssigt indhold, anse denne forpligtelse for opfyldt, så snart bogføringen er foretaget, og der umiddelbart derefter er givet debitor meddelelse herom. Fastlæggelsen anses for at have fundet sted på bogføringsdatoen.

  Dette er baggrunden for den ændring, der foreslås i artikel 2, stk. 1a.

- for at fremskynde fastlæggelsen i tvistesager (omtvistede tilfælde, svig og uregelmæssigheder), skal de kompetente administrative myndigheder kunne foretage fastlæggelsen, selv i tilfælde, hvor den af de kompetente administrative myndigheder foretagne beregning af det skyldige beløb vil kunne ændres ved en senere retlig afgørelse. Kommissionen mener, at fastlæggelsen i disse tilfælde skal anses for at have fundet sted på tidspunktet for den første administrative afgørelse, der definerer toldskylden, eller ved forelæggelsen for den retlige myndighed, såfremt dette sker først.

  Dette er baggrunden for den ændring, der foreslås i artikel 2, stk. 1c.

  Hvad angår indtægterne fra sukker bør det i artikel 2, stk. 1a, anføres, at fastlæggelsesprocedurerne vedrørende sukkerafgifter er fastsat i ordningerne for de enkelte sektorer.

2.2 Artikel 2 - Fastlæggelsen i tilfælde af fejl

Det er i øvrigt vigtigt at sondre mellem fastlæggelse og bogføring. At de kompetente administrative myndigheder ikke bogfører en debitors toldskyld eller giver vedkommende meddelelse herom, fritager dem ikke for forpligtelsen til at fastlægge Fællesskabernes fordring på egne indtægter, hvis betingelserne for, at sådan forpligtelse er til stede, i øvrigt er opfyldt.

Fejl begået af forvaltningen, enten som følge af fejlagtige oplysninger fra de kompetente myndigheder og med bindende virkning for disse, eller af enhver anden grund, som debitor ikke havde mulighed for at opdage, hvorfor han har handlet i god tro, kan ikke automatisk anses for ikke at kunne tilskrives medlemsstaterne i henhold til artikel 17, stk. 2. For kun at tage hensyn til fejl, der vil medføre et betydeligt tab af egne indtægter, bør kun fejl vedrørende beløb på over 2 000 ECU tages i betragtning.

Når der er tale om egne indtægter på over 2 000 ECU, skal der derfor ske fastlæggelse, og skønt toldbestemmelserne ikke kræver bogføring, foreslår Kommissionen, at den manglende inddrivelse i sådanne tilfælde reguleres gennem en ændring af artikel 17, stk. 2 (jf. punkt 2.17).

Det er således nødvendigt med en ad hoc-bogføring af disse tilfælde, uden at der skal gives debitor meddelelse herom, og dette er baggrunden for den foreslåede ændring i artikel 2, stk. 1b.

2.3 Artikel 4 - Udpegning af de ansvarlige nationale tjenester eller organer

I betragtning af, at den nationale kontrol er af væsentlig betydning for korrekt opkrævning af egne indtægter, må Kommissionen og medlemsstaterne have kendskab til benævnelserne på de ansvarlige tjenester og til de bestemmelser, der gælder for deres arbejde.

Sker der ændringer på dette område, skal medlemsstaterne omgående meddele Kommissionen organisationsplanerne og de ændrede bestemmelser.

2.4 Artikel 5 og 6 - Bogføring af sukker-afgifter

Det bør være således, at de for et bestemt høstår opkrævede sukkerafgifter ikke bogføres under to forskellige regnskabsår.

2.5 Artikel 6 - Dato for afslutning af månedsregnskab

Der er i de forskellige medlemsstater fastsat afvigende bestemmelser om regnskabsafslutningen ved månedens udgang. I betragtning af den betydning, disse bestemmelser har for overdragelsen af egne indtægter, foreslås det at vælge samme dato for samtlige regnskabsførere, der har at gøre med forvaltning af fællesskabsmidler.

2.6. Artikel 6 - Hel eller delvis sikkerhedsstillelse

For at præcisere indholdet af det særskilte regnskab foreslås det at ændre udformningen af sidste del af artikel 6 §2 b), så medlemsstaterne, hvis de ønsker det, i dette regnskab kan opføre fastlagte fordringer, for hvilke der helt eller delvis er stillet sikkerhed, i tilfælde, hvor den afgiftspligtige gør indsigelse og der således er mulighed for ændring af det pågældende afgiftsbeløb.

2.7 Artikel 6 - Måneds- og kvartalsopgørelser

Det foreslås, at der i et bilag til forordningen vises modeller for udformningen af de forskellige opgørelser.

2.8 Artikel 6 - Forenkling af fortoldningsprocedurer

De forenklede fortoldningsprocedurer og procedurerne for samlet betaling gør det muligt at rationalisere de nationale myndigheders arbejde og gør det lettere for dem at kontrollere de afgiftspligtiges transaktioner.

For at undgå, at den afgiftspligtige opnår finansielle fordele i forhold til den afgiftspligtige, der angiver sin import efter de normale procedurer, bliver de i artikel 8 a) i forordning 1854/89 nævnte tidsfrister for henstand med betalingen afkortet, når der er tale om samlede angivelser, afhængigt af, hvor lang en periode de samlede angivelser vedrører.

Dette gælder tilsvarende for overdragelsesfristerne, der skal afkortes i tilfælde af samlede angivelser, idet beløb svarende til angivelserne for en bestemt måned, hvad enten der er tale om normale eller forenklede angivelser, skal kunne overdrages af de nationale myndigheder på samme betingelser.

For at tage hensyn til den udbredelse, de forenklede fortoldnings- og betalingsprocedurer allerede har fået og må forventes at få fremover, og den deraf følgende afkortning af inddrivelsesfristen, vil det være nødvendigt at afkorte bogføringsfristen med 15 dage, og det samme gælder den i artikel 10 §1 nævnte overdragelsesfrist.

2.9. Artikel 6 - Kortfattet beskrivelse af tilfælde af svig og uregelmæssigheder og disses registrering i regnskabet over egne indtægter

For at lette Kommissionens administrative og regnskabsmæssige overvågning af inddrivelsen af egne indtægter, navnlig indtægter hidrørende fra tilfælde af svig og uregelmæssigheder, tilsender medlemsstaterne Kommissionen en kortfattet beskrivelse af hvert enkelt tilfælde af svig og uregelmæssigheder.

a) Beskrivelsen skal indeholde en række oplysninger, der udtrykkeligt opregnes i den foreslåede artikel. Hvad angår allerede konstaterede tilfælde, skal beskrivelsen bl.a. indeholde oplysning om, hvor langt man er kommet med inddrivelsen på det tidspunkt, hvor beskrivelsen indsendes.

b) I månedsopgørelsen skal det anføres, om der er foretaget inddrivelse, eller - såfremt der er truffet endelig afgørelse i sagen - om man har opgivet at inddrive beløbet.

c) For at gøre fristerne for de forskellige meddelelser om svig og uregelmæssigheder ensartede, foreslås det, at de for øjeblikket halvårlige meddelelser i henhold til artikel 6 §3 om tilfælde, hvor afgiftsbeløbet er på over 10 000 ECU, i stedet bliver kvartalsvise.

d) I kvartalsopgørelsen skal nævnes de tilfælde af svig, hvor fastlæggelse af afgiftsbeløbet har fundet sted.

2.10. Artikel 6 - Områder med særlig status: fradrag fordi særlige forhold gør sig gældende

Nogle medlemsstater foretager faste eller variable fradrag i forbindelse med opkrævning, der vedrører områder med særlig status.

Sådanne fradrag skal angives i månedsopgørelserne for den pågældende måned.

2.11 Artikel 7 - Sammenfattende årsregnskab

For i givet fald at muliggøre berigtigelser med henblik på udarbejdelse af forvaltningsregnskabet, skal det sammenfattende årsregnskab, der holdes adskilt fra beretningen om fastlæggelse og bogføring, forelægges inden den 1. marts året efter det pågældende regnskabsår.

Det forekommer i øvrigt hensigtsmæssigt at indføre en forældelsesfrist i forholdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen, så nye fastlæggelser, som medlemsstaten foretager i forhold til afgiftspligtige for tidligere regnskabsår, betragtes som fastlæggelser for det løbende regnskabsår og er underkastet de forældelsesregler, der er fastsat i told- og landbrugsbestemmelserne.

Ved bogføringen af fastlæggelser og udarbejdelsen af opgørelser kan en medlemsstats myndigheder således begå fejl, som senere opdages af den pågældende medlemsstat eller af Kommissionen.

Medlemsstaternes bøger og månedsopgørelserne, der ligeledes er at betragte som dokumentation i den i forordningen anvendte betydning, skal i så fald berigtiges.

Det vil således være ønskeligt, at der fastsættes en EF-forældelsesfrist på tre år regnet fra udgangen af det år, hvori fordringerne er blevet overdraget.

2.12 Artikel 8 - Berigtigelser vedrørende tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der allerede er indberettet

I betragtning af det forslag, der fremsættes under punkt 2.9 : "Artikel 6 - Kortfattet beskrivelse af tilfælde af svig og uregelmæssigheder", bortfalder artikel 8, stk. 2.

2.13 Artikel 9 og 10 - Mulighed for overdragelse i ecu

1. Ifølge de nuværende bestemmelser kan overdragelsen af egne indtægter kun finde sted i national valuta. Men når det drejer sig om egne indtægter hidrørende fra moms eller baset på BNI, skal det beløb i ecu, der i budgettet er fastsat ud fra beregningsgrundlag udtrykt i nationale valutaer, igen omregnes efter en bestemt omvekslingskurs (omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret), for at bestemme det beløb, medlemsstaterne skylder i national valuta. Det ville betyde en rationalisering, hvis man undgik denne dobbelte omregning og åbnede mulighed for at foretage indbetaling i ecu.

Der kan i øvrigt fra visse medlemsstaters side konstateres en begyndende interesse for at anvende ecu'en i deres økonomiske mellemværende med Kommissionen, således også i forbindelse med egne indtægter. To medlemsstater har allerede åbnet en ecu-konto i Kommissionens navn hos deres finansforvaltning, og der er forhandlinger i gang med en tredje medlemsstat.

Indbetaling af egne indtægter i ecu bør imidlertid ske på frivillig basis og ikke ændre det provenu i ecu, der tilflyder Fællesskabernes budget i forhold til den nuværende ordning, hvilket skal sikres ved at anvende en på forhånd fastsat sats.

Under alle omstændigheder skal de traditionelle egne indtægter fortsat indbetales i de nationale valutaer.

2. For at kunne sikre en fornuftig finansforvaltning må Kommissionen på forhånd vide, hvilke midler den kommer til at råde over. Derfor bør det fastsættes, at medlemsstaterne skal give Kommissionen besked om kommende indbetalinger, så betids, at Kommissionen kan træffe de nødvendige foranstaltninger og så medlemsstaterne hver måned med en rimelig frist kan planlægge arten af deres indbetalinger.

2.14 Artikel 10 - Indkaldelse af EUGFL-reserven

For øjeblikket er det sådan, at når den monetære reserve under EUGFL bringes i anvendelse som følge af betydelige udsving i omregningskursen dollar/ecu på markederne i forhold til den omregningskurs, der anvendes i budgettet, så skal medlemsstaterne anmodes om at indbetale de beløb, der er nødvendige til dækning af reserven.

På grund af den budgetmæssige situation er det imidlertid ikke altid berettiget at anmode medlemsstaterne om at foretage yderligere indbetalinger af egne indtægter. Det var f.eks. tilfældet i 1991, hvor der måtte indkaldes bidrag på 30 mio. ECU, skønt prognoserne over bevillingsudnyttelsen i øvrigt tydede på, at der ville være overskydende bevillinger.

Det bør derfor fastsættes, at man helt eller delvis kan undlade at indkalde bidrag svarende til anvendelsen af den monetære reserve under EUGFL, under hensyntagen til den samlede budgetsituation.

2.15 Artikel 11 - Morarenter

Det forekommer, at medlemsstater indbetaler det skyldige beløb for sent, men ikke betaler de påløbne renter. Det forekommer derfor nødvendigt at pålægge en rente for at fremskynde indbetalingen af de egne indtægter, som sådanne renter udgør.

2.16 Artikel 15 - Ændring af finansforordningen

Den ændrede nummerering af artiklerne i finansforordningen skal indarbejdes i teksten til forordning 1552/89.

2.17 Artikel 17, stk. 2 - Indberetning af tilfælde, hvor der ikke sker inddrivelse

Ordningen for egne indtægter indebærer som bekendt, at opkrævningen uddelegeres til medlemsstaterne. Ordningen var således helt fra begyndelsen udtryk for anvendelsen af subsidiaritetsprincippet.

Når det drejer sig om at udføre denne opgave, giver EF's toldbestemmelser medlemsstaten en vis frihed til selv at tilrettelægge opkrævningsarbejdet.

Medlemsstaten skal overdrage samtlige beløb svarende til de fastlagte afgifter, undtagen hvis de ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure, eller det definitivt er umuligt at foretage inddrivelsen af grunde, som ikke kan tilskrives medlemsstaterne.

Når medlemsstaterne har begået fejl, som vedrører beløb på over 2 000 ECU, skal de pågældende indtægter fastlægges (jf. bemærkningen under punkt 2.2) og opføres i det særskilte regnskab; desuden skal det indberettes til Kommissionen, at det er umuligt at overdrage beløbet, da det ikke har kunnet inddrives. Kommissionen tager stilling til, om beløbet skal overdrages eller ej.

Endvidere mener Kommissionen ikke, at en medlemsstat skal kunne påberåbe sig utilstrækkelig sikkerhedsstillelse som begrundelse for at blive fritaget for at overdrage egne indtægter i tilfælde, hvor disse ikke kan inddrives, hvis sikkerheden blev fastsat på et så lavt niveau, at den ikke fuldt ud kunne dække inddrivelsen af de pågældende egne indtægter.

Det er nemlig medlemsstatens ansvar at sørge for at udnytte alle til rådighed stående former for sikkerhedsstillelse, herunder den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i Fællesskabets toldbestemmelser, med henblik på at sikre korrekt inddrivelse af de egne indtægter.

2.18 Artikel 17, stk. 3 - Rapport om resultaterne af kontrollen og indberetning af tilfælde, hvor det er umuligt at foretage inddrivelse

For at lette de nationale myndigheders arbejde og samtidig forbedre kvaliteten af de i lovgivningen foreskrevne meddelelser, skal rapporten om resultaterne af den af myndighederne udførte kontrol, der for øjeblikket indsendes halvårligt, fremover også omhandle selve kontrolarbejdet, men til gengæld kun indgives én gang omn året.

Meddelelserne om tilfælde, hvor det er umuligt at foretage inddrivelse, bliver således udskilt af rapporten. For at sikre en ensartet behandling af sådanne tilfælde, præciseres fristen for indsendelse af den halvårlige meddelelse.

[redacted]

Forslag til forordning

om ændring af Rådets forordning 1552/89
om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen
for Fællesskabernes egne indtægter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988, om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter(1), særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen(2),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet(3),

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten(4), og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne med anvendelsen af Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter(5) viser, at det er nødvendigt at foretage en tilpasning af forordningens bestemmelser;

Fællesskabet må have stillet de i artikel 2 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom nævnte egne indtægter til rådighed på de bedst mulige betingelser, og der må derfor ske en tilpasning af reglerne for, hvorledes medlemsstaterne overdrager Kommissionen de egne indtægter, der tilfalder Fællesskabet ;

medlemsstaterne opkræver de traditionelle egne indtægter efter de nationale love og administrative bestemmelser, eventuelt tilpasset fællesskabsbestemmelserne, og Kommissionen skal kontrollere denne tilpasning og i givet fald fremsætte ændringsforslag.

(1) EFT nr. L 185 af 15.7.1988, s. 24.
(2) EFT nr. C af
(3) EFT nr. C af
(4) EFT nr. C af
(5) EFT nr. L af

Rådet og repræsentanterne for Fællesskabernes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 13. november 1991 en resolution om beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser;

det må præciseres, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at forpligtelsen til at foretage fastlæggelse er indfriet for så vidt angår de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b) i afgørelse 88/376/EØF;

der bør ske en forbedring af bestemmelserne om medlemsstaternes informationspligt over for Kommissionen med henblik på overvågningen af medlemsstaternes indsats for at inddrive egne indtægter, navnlig indtægter der er i fare som følge af svig eller uregelmæssigheder;

der bør indføres en forældelsesfrist i forholdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen, så nye fastlæggelser, som medlemsstaten foretager i forhold til afgiftspligtige for tidligere regnskabsår, betragtes som fastlæggelser for det løbende regnskabsår;

Fællesskabets finansielle autonomi bør styrkes gennem en bestemmelse om, at fastlagte fordringer, der ikke har kunnet inddrives af grunde, der kan tilskrives medlemsstaterne, under visse betingelser påhviler disse;

hvad angår egne indtægter hidrørende fra afgifter inden for sukkersektoren, hvor det bør sikres, dels at inddrivelsen af afgifterne sker i løbet af det pågældende regnskabsår, dels at det inddrevne beløb svarer til udgifterne vedrørende samme høstår, bør det fastsættes, at medlemsstaterne overdrager Fællesskabet de egne indtægter hidrørende fra sukkerafgifter i løbet af det regnskabsår, i hvilket de er blevet fastlagt;

medlemsstaterne viser stadig større interesse for at anvende ecu ved afviklingen af deres mellemværender med Kommissionen, også når det drejer sig om egne indtægter;

en nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil fremme korrekt anvendelse af de finansielle bestemmelser om egne indtægter -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ændres således:

Artikel 1

Efter udtrykket "1553/89 af 29. maj 1989" indføjes udtrykket "[senest ændret ved forordning ....]"

Artikel 2

- Som stk. 1.a, 1.b og 1.c indsættes:

"1.a
Når de kompetente administrative myndigheder foretager en bogføring i henhold til toldbestemmelserne, er den i stk. 1 omtalte meddelelse i forbindelse med fastlæggelsen den meddelelse, der er omhandlet i toldbestemmelserne.
Den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse anses for at have fundet sted på bogføringsdatoen.
Hvad angår de afgifter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker, anses den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse for at have fundet sted på datoen for den meddelelse, der er omhandlet i bestemmelserne for sukkersektoren
1.b
I tilfælde, hvor de kompetente administrative myndigheder ikke bogfører det skyldige afgiftsbeløb i overensstemmelse med toldbestemmelserne, skønt debitor kendes og det skyldige beløb kan beregnes som omhandlet i stk. 1, og det pågældende beløb er større end 2 000 ECU, skal der ske en ad hoc-bogføring uden meddelelse til debitor, med henblik på den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse.
Den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse anses for at have fundet sted på bogføringsdatoen.

1.c
I tvistesager anses de kompetente administrative myndigheder for, med henblik på den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse, at kunne beregne fordringens størrelse senest ved den første administrative afgørelse, hvorved der gives den afgiftspligtige meddelelse om toldskylden, eller ved forelæggelsen for den retlige myndighed, såfremt dette sker først.
Den i stk. 1 omhandlede fastlæggelse anses for at have fundet sted på datoen for ovennævnte afgørelse eller forelæggelse.

Artikel 4

- Stk. 1, litra a) affattes således:

  "Benævnelsen på de tjenestegrene eller organer, som er ansvarlige for fastlæggelsen, opkrævningen, overdragelsen og kontrollen af egne indtægter, og i givet fald deres status;"

- i stk. 1, litra b) ændres udtrykket "fastlæggelsen og opkrævningen af egne indtægter samt overdragelsen heraf til Kommissionen " med udtrykket "fastlæggelsen, opkrævningen, overdragelsen og kontrollen af egne indtægter".

- Som afslutning på stk. 1 indsættes følgende punktum:

  "Der skal straks gives Kommissionen meddelelse om enhver ændring i disse benævnelser eller bestemmelser."

Artikel 5

Efter udtrykket "landbrugsafgifter" indføjes udtrykket "sukkerafgifter", og sidste punktum i artikel 5 udgår.

Artikel 6

- I stk. 2, litra a) erstattes tallet "19" af tallet "5".

- I stk. 2, litra a), indsættes som sidste afsnit følgende punktum:

  "Fastlæggelsen af regnskabet sker tidligst kl. 13 den sidste arbejdsdag i måneden."

- I stk. 2, litra b) indsættes foran udtrykket "dækket" udtrykket "helt eller delvis".

- Som nyt stk. 2, litra c), indsættes følgende:

  "Fastlagte fordringer vedrørende afgifter i henhold til den fælles markedsordning for sukker anføres i det regnskab, der er omhandlet under litra a). Hvis det senere viser sig, at fordringerne ikke inddrives inden for den fastsatte frist, kan medlemsstaterne berigtige den oprindelige postering og undtagelsesvis opføre fordringerne i det særskilte regnskab."

- Stk. 2, litra c), bliver til stk. 2, litra d).

- Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"3. a) Inden for den i stk. 2 fastsatte frist indsender hver medlemsstat til Kommissionen en månedlig regnskabsopgørelse over de i stk. 2, litra a), omhandlede fordringer, udformet efter den model, der anført i bilaget til forordningen.

Som dokumentation anfører medlemsstaterne i hver enkelt månedsopgørelse beløbsstørrelserne for de tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der allerede er indberettet til Kommissionen i henhold til stk. 4, og hvor der enten er sket inddrivelse eller truffet afgørelse om ikke at foretage inddrivelse, med angivelse af henvisning til den oprindelige indberetning.

Som dokumentation for de pågældende månedsopgørelser indsender de medlemsstater, for hvilke det er relevant, oplysninger om eller opgørelser over de fradrag i de egne indtægter, de har foretaget på grundlag af bestemmelser om områder med særlig status.

3. b) Hver medlemsstat tilsender inden for den i stk. 2 fastsatte frist Kommissionen en kvartalsopgørelse over det særskilte regnskab, der er omhandlet i stk. 2, litra b), udformet efter den model, der er anført i bilaget til forordningen."

Som dokumentation for kvartalsopgørelsen indgiver hver medlemsstat en meddelelse om situationen for så vidt angår de tilfælde af svig og uregelmæssigheder, hvor der er sket fastlæggelse, udformet på samme måde som kvartalsopgørelsen og med henvisning til den oprindelige meddelelse."

- Andet afsnit i det tidligere stk. 3 bliver til stk. 4, der affattes således:

"4. Senest to måneder efter udløbet af hvert kvartal tilsender hver medlemsstat Kommissionen en beskrivelse af de allerede opdagede tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der drejer sig om et beløb på over 10 000 ECU.

Med henblik herpå giver hver medlemsstat så vidt det overhovedet er muligt nærmere oplysning om:

- hvilken form for svig og/eller uregelmæssighed der er tale om (betegnelse, den pågældende toldbestemmelse);
- den nøjagtige eller anslåede størrelse af de unddragne egne indtægter;
- de pågældende varer (position i toldtariffen, oprindelse, herkomst);
- kortfattet beskrivelse af den svigagtige fremgangsmåde;
- hvilken form for kontrol der har ført til opdagelse af det pågældende tilfælde af svig eller uregelmæssighed;
- den nationale tjeneste eller det nationale organ, der har konstateret det pågældende tilfælde af svig eller uregelmæssighed;
- stadium i proceduren, herunder stadium i inddrivelsesproceduren med angivelse af fastlæggelsen, hvis denne har fundet sted;
- angivelse af, om tilfældet eventuelt er indberettet inden for rammerne af bestemmelserne om gensidig bistand (forordning 1468/81);
- i givet fald de implicerede medlemsstater;
- de foranstaltninger, der er planlagt eller allerede truffet for at undgå en gentagelse af det pågældende tilfælde af svig eller uregelmæssighed."

Formularer til indgivelse af ovenstående oplysninger udarbejdes af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Eventuelle ændringer af disse formularer vedtages efter samme procedure.

Artikel 7

Artiklen affattes således:

"1. Hver medlemsstat udarbejder årligt et sammenfattende regnskab over de fastlagte fordringer, der er anført i det regnskab, der er omhandlet i artikel 6, stk.2, litra a), og indsender det til Kommissionen inden den 1. marts året efter det pågældende regnskabsår. Enhver forskel mellem totalbeløbet i det sammenfattende regnskab og summen af de månedsopgørelser, medlemsstaten har indsendt fra januar til december måned, forsynes med en kommentar. Kommissionen kontrollerer, at der er overensstemmelse mellem det sammenfattende regnskab og det afgiftsbeløb, den har fået overdraget i løbet af året; senest to måneder efter modtagelsen af det sammenfattende regnskab meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat sine eventuelle bemærkninger.

2. Efter den 31. marts i det fjerde år efter et bestemt regnskabsår sker der ikke længere berigtigelse af det i stk. 1 omhandlede sammenfattende regnskab, undtagen på punkter, som enten Kommissionen eller den pågældende medlemsstat har gjort opmærksom på inden dette tidspunkt."

Artikel 8

Stk. 2 udgår.

Artikel 9

Artiklen affattes således:

"Artikel 9

1. Som nærmere fastlagt i artikel 10 fører hver enkelt medlemsstat egne indtægter, i ecu eller i national valuta, til kredit for en af de konti, som er oprettet med henblik herpå i Kommissionens navn hos medlemsstatens finansforvaltning eller hos det af medlemsstaten udpegede organ.

Disse konti føres vederlagsfrit.

2. De i national valuta krediterede beløb omregnes af Kommissionen og opføres på dens regnskab i ecu i henhold til Kommissionens forordning 86/610/EØF, Euratom, EKSF af 11. december 1986 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977."

Artikel 10

- I stk. 1, første afsnit, tilføjes efter udtrykket "afgørelse 88/376/EØF, Euratom" udtrykket "i givet fald berigtiget med de egne indtægtsbeløb, som ikke har kunnet inddrives af grunde, der kan tilskrives medlemsstaterne,"; endvidere erstattes udtrykket "foretages den i artikel 2, stk. 1, litra a) og b) i nævnte afgørelse omhandlede kreditering" af udtrykket "foretages krediteringen i national valuta af de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i nævnte afgørelse omhandlede egne indtægter" og tallet "19." erstattes af tallet "5.".

- I stk. 2 indsættes tallet "1st" i stedet for "15".

- I artikel 10, stk. 1, andet afsnit, erstattes tallet "19." af tallet "5.".

- Stk. 3, første afsnit, erstattes af følgende to afsnit:

  "3. Momsindtægterne, den supplerende indtægt - bortset fra de egne indtægter, som indgår i den monetære reserve under EUGFL - og eventuelle finansielle BNI-bidrag krediteres, i ECU eller i national valuta efter medlemsstatens eget valg, den første arbejdsdag i hver måned med en tolvtedel af de beløb, der er opført herfor på budgettet.

  Hvis medlemsstaten vælger at kreditere i national valuta omregnes det skyldige beløb efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, således som offentliggjort i De Europæiske Fælleskabers tidende.

Hvis medlemsstaten vælger at kreditere i écus, omveksles beløbet omregnet til national valuta ifølge bestemmelserne i forrige afsnit til écus efter omvekslingskursen på næstsidste noteringsdag i måneden forud for den, hvori fristen for kreditering udløber.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres valg. Valget kan ændres, ved at der gives Kommissionen meddelelse herom senest den 5. i måneden forud for den måned, hvor ændringen træder i kraft.

- I stk. 3, andet afsnit, tilføjes følgende:

"Hvis situationen for så vidt angår gennemførelsen af regnskabsårets budget imidlertid er sådan, at krediteringen vedrørende den monetære reserve ikke er nødvendig for at sikre ligevægt mellem indtægter og udgifter i regnskabsåret, kan Kommissionen give afkald på krediteringen af en del af eller hele beløbet."

- Tilføj i 5. afsnit stk 3, efter ordene "der går forud for regnskabsåret", ordene:

"Hvis krediteringen foregår i écus omveksles beløbet fra national valuta til écus efter omvekslingskursen på næstsidste noteringsdag i december".

- Tilføj i stk 4 og stk 7 efter ordene "disse kan kreditere" ordene: "i national valuta".

Artikel 11

Som stk. 2 indsættes:

"Enhver forsinkelse med betalingen af forfaldne morarenter giver anledning til betaling af en rente, hvis sats er lig med den sats, der senest blev anvendt på hovedstolen."

Artikel 15

I stk. 1, andet led, og stk. 2, første led, erstattes artikel "6" af artikel "7".

Artikel 17

- Stk. 2 affattes således:

Medlemsstaterne er kun fritaget for at overdrage beløb svarende til de konstaterede fordringer til Kommissionen, såfremt disse beløb ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure. Medlemsstaterne kan i øvrigt i visse tilfælde undlade at overdrage disse beløb til Kommissionen, når det efter en dybtgående undersøgelse af alle relevante oplysninger om det pågældende tilfælde viser sig, at det definitivt er umuligt at foretage inddrivelsen af grunde, som ikke kan tilskrives dem.

Utilstrækkelig sikkerhedsstillelse i forbindelse med inddrivelse af egne indtægter kan ikke betragtes som en grund, der ikke kan tilskrives medlemsstaten.

De i foregående stk. omhandlede tilfælde skal, hvis der er tale om beløb på over 10 000 ECU eller 2 000 ECU i tilfælde af fejl begået af de kompetente administrative myndigheder og tilfælde af force majeure, indberettes til Kommissionen hvert halve år, idet beløbene omregnes til national valuta efter kursen den første arbejdsdag i oktober måned i det forudgående kalenderår; indberetningen skal finde sted inden tre måneder efter udløbet af det pågældende halvår og indeholde oplysning om, hvorfor medlemsstaten ikke har kunnet overdrage de pågældende beløb.

Kommissionen har en frist på tre måneder, efter at have modtaget samtlige nødvendige oplysninger, til i givet fald at meddele den pågældende medlemsstat sine bemærkninger.

- Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne giver i en årlig rapport Kommissionen meddelelse om deres kontrolvirksomhed og resultaterne heraf samt de samlede tal og de principielle spørgsmål i forbindelse med de væsentligste problemer, herunder også tvister, der er opstået ved anvendelsen af denne forordning. Rapporten tilsendes Kommissionen inden den 31. marts året efter det pågældende regnskabsår."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den....1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Medlemsstat: Måned

Fastlæggelse Indbetaling

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EGNE INDTÆGTER

i national valuta

Oversigt over fastlagte fordringer (*)

INDTÆGTENS ART	Medlemsstatens reference (valgfrit)	Fastlagte fordringer for den pågældende måned (**) (1)	Berigtigelser af tidligere fastlæggelser (***) + (2)	Berigtigelser af tidligere fastlæggelser (***) - (3)	Bruttobeløb at overdrage til EF (4)=(1)+(2)-(3)
1210 Told, uden EKSF-afgifter og antidumpingtold 1220 EKSF-afgifter 1230 Udligningstold og anti-dumpingtold på varer 1240 Udligningstold og anti-dumpingtold på tjenesteydelser					
12 TOLD					
1010 Landbrugsafgifter og udlignende importafgifter 1020 Eksportafgifter 1030 Monetære udligningsbeløb ved import 1040 Monetære udligningsbeløb ved eksport 1050 Tiltrædelsesudligningsbeløb					
10 LANDBRUGSAFGIFTER					
1110 Lagerafgifter for sukker 1100 Produktionsafgifter - "A- og B-sukker" 1120 Produktionsafgifter - isoglucose 1130 Afgifter af "C"-produktionen af sukker og isoglucose, der ikke eksporteres 1140 Afgifter af substitutions-sukker og -isoglucose under "C"-kvoten 1160 Tillægsafgifter					
11 SUKKER- OG ISOGLUCOSEAFGIFTER					
TILSAMMEN					
				-10% opkrævnings-omkostninger	
				NETTO AT INDBETALE TIL EF	

(*) Inkl. fastlæggelse som følge af kontrol eller svig.
(**) Inkl. regnskabsmæssige berigtigelser og opkrævninger fra det særskilte regnskab.
(***) Det drejer sig om berigtigelser af oprindelige fastlæggelser, bl.a. efterfølgende opkrævninger og tilbagebetalinger. For sukkers vedkommende skal berigtigelser fra de tidligere produktionsår anføres.

21

model I

Månedsopgørelse

Bilag

Medlemsstat:

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EGNE INDTÆGTER - SÆRSKILT REGNSKAB (*)

Kvartal

i national valuta

Oversigt over de fastlagte fordringer, der ikke er bogført i "A"-regnskabet

INDTÆGTENS ART (1)	Udestående fordringer fra foregående kvartal (2)	Fastlagte fordringer for det pågældende kvartal (3)	Berigtigelser af tidligere fastlæggelser (Art. 8) (**) (4)	Beløb, som ikke kan overdrages (Art. 17, stk. 2) (5) (***)	I alt (2+3) - (4+5)	Inddrivelser i løbet af kvartalet i national valuta (7)	Udestående ved det pågældende kvartals udgang (8)=(6)-(7)
1210 Told, uden EKSF-afgifter og antidumpingtold 1220 EKSF-afgifter 1230 Udligningstold og antidumpingtold på varer 1240 Udligningstold og antidumpingtold på tjenesteydelser							
12 TOLD							
1010 Landbrugsafgifter og udlignende importafgifter 1020 Eksportafgifter 1030 Monetære udligningsbeløb ved import 1040 Monetære udligningsbeløb ved eksport 1050 Tiltrædelsesudligningsbeløb							
10 LANDBRUGSAFGIFTER							
1110 Lagerafgifter for sukker 1100 Produktionsafgifter - "A- og B-sukker" 1120 Produktionsafgifter - isoglucose 1130 Afgifter af "C"-produktionen af sukker og isoglucose, der ikke eksporteres 1140 Afgifter af substitutionssukker og -isoglucose under "C"-kvoten 1160 Tillægsafgifter							
11 SUKKER- OG ISOGLUCOSEAFGIFTER							
TILSAMMEN 12 + 10 + 11							
						-10% opkrævningsomkostninger	
						NETTO AT INDDRIVE	

(*) I det såkaldte "B"-regnskab, der føres i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning 1552/89, inkl. fastlæggelser som følge af kontrol eller svig.

(**) Ved berigtigelse af fastlæggelsen forstås også annullering, der skyldes revision af den oprindelige fastlæggelse; disse annulleringer er forskellige fra dem, der registreres i kolonne (5).

(***) Beløb på over 10 000 ECU omhandles i den rapport, der skal afgives i henhold til artikel 17, stk. 3.

model II

Kvartalsopgørelse

FINANSIERINGSOVERSIGT

I dette foreløbige udkast til revision af forordning 1552/89 tages der hensyn til de tre års erfaring med anvendelsen af den nye forordning samt de af Revisionsretten og budgetmyndigheden fremsatte bemærkninger.

De foreslåede ændringer må forventes at gøre medlemsstaternes opkrævning af egne indtægter mere effektiv.

Men effektiviseringen af opkrævningen vil dog være marginal, og der kan endnu ikke sættes tal på merprovenuet.

24

ISSN 0254-1459

KOM(92) 519 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **01**

Katalognummer : CB-CO-92-541-DA-C

ISBN 92-77-50220-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg